

עת"א 5080/02/14 - אלעד צברי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 5080-02-14 צברי נ' ועדת השחרורים ואח'
09 מרץ 2014

לפני:
כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אברהם יעקב,
סג"נ כב' השופטת אסתר דודקביץ

העותר נגד המשיבים
אלעד צברי
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד ליאור אבידן ב"כ המשיב 2 עו"ד זנה אווקה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שני למשך 18 חודש בגין הרשעתו בעבירות של גניבת אופנוע, קשירת קשר לפשע ושימוש באופנוע ובפוליסת ביטוח נושא ת"פ 50761-10-10 (בימ"ש השלום בראשל"צ) והוא עותר כנגד החלטת המשיבה 1, בדעת רוב של חברי הוועדה ובניגוד לדעתו של יו"ר הוועדה לדחות את בקשתו לשחרור על תנאי.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר החליטה שלא לשחרר את העותר בתנאי תוכנית שיקומית הדוקה של רש"א שהוצגה בפניה ובפנינו, הכוללת גם מעצר בית באיזוק אלקטרוני.

לטענת ב"כ העותר, חברי הוועדה לא התחשבו בהתנהגותו משביעת הרצון של העותר במהלך מאסרו, בהתרשמות גורמי הטיפול שהעותר עשה ניסיון אמיתי להבין את מניעיו לביצוע העבירות ומאסרו הנוכחי מהווה עבורו פתח להתבוננות ובחירה מחודש לאורח חיים נורמטיבי, ומכך שבמהלך מאסרו הראשון, להבדיל ממאסרו הנוכחי, לא עבר

העותר כל תהליך טיפולי.

לטענת ב"כ העותר, התנהגות העותר במהלך מאסרו בצירוף התוכנית השיקומית של רש"א מלמדים על סיכויי שיקום באם ישוחרר על תנאי ויש בהם כדי לאיין את מסוכנותו, גם אם היא באה לביטוי בעברו הפלילי ובעבירות נושא מאסרו.

ב"כ המשיב מתנגד לשחררו המוקדם של העותר ומצביע על התרשמות גורמי הטיפול לפיה העותר מחפש פתרונות לא לגיטימיים כאשר הוא נמצא בשעת מצוקה והוא זקוק לליווי וסיוע גורמי טיפול כדי לערוך שינויים בחייו.

נאמר מיד כי הדברים מצוטטים מתוך הדו"ח הסוציאלי שהיה בפני הוועדה וצורף לתגובת המשיב מיום 26.5.13, אך בעדכון הוועדה מיום 30.9.13, בעקבות פגישה בין העותר לרש"א, נכתב כי העותר שיתף פעולה בקבוצת "בחירה" והיה חבר משמעותי בה ונראה כי מאסרו הנוכחי מהווה עבורו פתח לבחירה מחודשת באורח חיים נורמטיבי, כאמור לעיל.

ב"כ המשיב מסתמך גם על התרשמות שירות המבחן שהכין תסקיר לצורך הדיון המשפטי בעניינו של העותר, לפיו הוא לא יכול לגייס כוחות לטיפול ארוך טווח.

ב"כ המשיב מצביע על כך שהעותר מעל באמון שנתנה בו הוועדה כאשר שיחררה אותו על תנאי ממאסר קודם והוא עבר את העבירות נושא מאסרו הנוכחי זמן קצר לאחר ששוחרר ברישיון.

עיון בהחלטת יו"ר הוועדה מעלה כי הוא הסתמך בחוות דעתו לשחרר את העותר על תנאי על תפקודו התקין במהלך מאסרו, לרבות עבודה מחוץ לכלא ועל השתתפותו החיובית בקבוצה הטיפולית.

יו"ר הוועדה סבר כי חוות הדעת של גורמי הטיפול, שהיא חיובית ביסודה, בצירוף תוכנית רש"א, יש בהם כדי לתת מענה לצורכי האסיר ולאייין את מסוכנותו.

חברי הוועדה לא ראו עין בעין עם יו"ר הוועדה את היעדר מסוכנותו של העותר באם ישוחרר על תנאי, ולו בתנאי התוכנית הטיפולית של רש"א והם זקפו לחובתו את הרשעותיו הקודמות, את מאסריו הקודמים, את ביצוע העבירות מתוך מניע כלכלי ואנו מוסיפים את העובדה שהעותר שוחרר על תנאי ממאסר קודם ועוד לא יבשה הדיו על החלטת השחרור ביצע את העבירות נושא מאסרו ובכך הוכיח את מסוכנותו לרכוש הציבור ולבטחוננו האישי.

אף אנו, כמו חברי הוועדה בדעת הרוב, איננו מתעלמים מהליך טיפולי שעבר העותר במהלך מאסרו אך כאשר מדובר במי שמעל באמון שנתנה בו ועדת שחרורים כאשר הורתה על שחררו על תנאי בתנאי תוכנית טיפולית שלא עמד בה ומעל באמון ביהמ"ש שגזר עליו, בין שאר העונשים, מאסר על תנאי שהופעל בגזר הדין נושא מאסרו, לא ניתן לומר שגם בתנאי התוכנית הטיפולית של רש"א יש כדי לאיין את מסוכנותו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

**ניתן והודע היום ז' אדר
ב תשע"ד,
09/03/2014 במעמד
ב"כ הצדדים והעותר.**

אסתר דודקביץ,
שופטת

אברהם יעקב, שופט
סג"נ

אברהם טל, סג"נ
אב"ד